

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΡΑΛΦ ΜΟΡΓΚΕΝ

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟ ΩΚΕΑΝΟ

Τζέιμς Σμιθσον άνασχερόθηκε με κόπο στο κρεβάτι του, έφριξε γύρω του με τραγική ματιά κ' ύστερα, νοιώθοντας το θάνατο κονά του, γύρισε κ' έλεε στον ομβολοοογράφο του :

— Έπιλωός, Έλιμερ, γράψτε, γράψτε αυτά που θα σάς πω...

Ο ομβολοοογράφος Έλιμερ κίτταξε τη δεύτερη γυναίκα του Σμιθσον, την οικεία Μαργκαρετ και τó γιό του Ουάιτερ, έναν μιστηριάδη νέο είκοσι χρονών, κ' ύστερα έσκυψε μ' ένα παράξενο χαμόγελο, πάνω από τά χαρτιά του.

— Έίμαι έτοιμος, μίστερ Σμιθσον... έίτε στον άρρωστο. Σάς άκούω...

Έκείνος στέναξε βαρειά, μ' έναν άνεξεφραστο νόνο, και γρήθισε :

— Δέν μπορώ, δέν θέλω να πεθάνω, άν δέν ξεκαθάω πρώτα την κόρη μου... Πρέπει νάβηθ διαπέρα ή Τζόαν, ν' άκούσω άπό τή χείρη της πός μου δίνει συγγνώμη και πός έχει ξεχάσει πικά άπό τά άμαρτωλά παρελθόν μου. Στάθηκε καώς πατέρας γιά τή Τζόαν και κακός συγγυος γιά τή μητέρα της. Α ! Η άόστηξη !... Ού πέθανε με τήν κατάοια στο στόμα, γιά μένα τόν τρελλό, πού τήν παρότεια ξερακά μόνάχη έβριση, στον δρόμοσ. Μά τήν είχα παντρηθεί δίχως να τή άγαπώ κ' αυτό λός είνε ή μόνη δικαιολογία μου... Τώρα πρέπει να ξεαναγνώσω στά περαμένα. Πολύ καρό είχα ξεχάσει ότι είχα μιά κόρη, τήν Τζόαν. Έπειτα, έναξα έδώ κ' εκεί, τήν βότκα τέλος μιά μέρα και τής έγραφα πολλές φορές νά με συγχωρήσει και νά ξεαναγνώσει κοντά μου. Μά ή Τζόαν, άπερησαν οάν τή μητέρα της, δέν μου άπάντησε ποτέ. Ζούσε μισητή, άνεξάρτητη, έλευθερη, μακριά από μένα...

Έγώ τώρα είμαι βαθύλόντος. Έχω πολλά έκαομμένα δολάρια. Τά περισσότερα είναι δικά της. Τής τó έγραφα μάλιστα άπό τή μέρα πού κατάλαβα πός δέν θα ξεαναγνωρίονον άπό τó κρεβάτι... Μά ή Τζόαν, πάντα άπερησαν, περοφρόνησε τά πλοήτη μου και δέν μου έστειλε καμιά απάντηση... Έ, λοιπόν, μίστερ Έλιμερ, γράψτε καθαρά στη διαθήκη μου ότι άν ή κόρη μου Τζόαν Σμιθσον δέν έρθει να με φιληση τόν πεθάνο, δέν έχει νά κληρονομήσει τίποτε. Όλα τά έκατομμάριά μου τ' άφήνω στη δεύτερη γυναίκα μου και στο γιό της !...

Η Μαργκαρετ έφριξε μιά παρόξενη ματιά στον Ουάιτερ και χαμογέλασε παράξενα. Τά μπίτια της άστραφαν άπό μιά θαυμαστική χαρά. Τήν ίδια στιγμή έμια ό άρρωστος κάλεσε κοντά του τόν πιστό του ύπρητέτ Ουίλλιαμ και τού έλεε :

— Θέλω νά πάς νά βρής τήν Τζόαν και νά τής πής τήν τελευταία θέλησή μου. Κι έπειτα θέλω νά μου φέρης τήν απάντησή της, όποια κ' άν είνε... Άκούσες, Ουίλλιαμ ;

Ο γέρος ύπρητέτ έσκυψε τó κεφάλι και βγήκε άπό τήν κάμαρη. Σέ λίγο βγήκε και ή Μαργκαρετ μαζί με τó γιό της.

— Ουάιτερ, τού έίτε με πηγμένη φωνή, πρέπει να έμποδίσουμε τόν Ουίλλιαμ. Δέν πρέπει να συναντήσει τήν Τζόαν... Γιατί άν τήν βρή, είμαστε χαμένοι ! Η Τζόαν θα φανερώσει ότι δέν έλαβε ποτέ κανένα γράμμα του πατέρα της, κ' έτσι ό Σμιθσον θα καταλάβη πός έμεις κρατούσαμε και σκεΐμε τά γράμματά του...

Ο Ουάιτερ χαμογέλασε με μιά σατανική έσφαρα στο πρόσωπο.

— Η φρόδισα, μιμά, τής έίτε. Μονάχα έμεις ό δυό ξέρουμε τώρα πός βρισκόματ ή Τζόαν. Ο Ουίλλιαμ θα χάζει, άπες κ' άν είνε, με πός μέρες, άσπου να βρη τή διεθνήσή του. Κι έγώ σ' αυτό τó μπαζόν θα βάλω σ' ένεργεια κάποιο άμοσφο σκεδύ μου !... Μη σέ νοιάζει, μιμά !... Ο Ουίλλιαμ δέν θ' άνακαλίφη τά βζητ της Τζόαν !...

Η κόρη του Τζέιμς Σμιθσον ζούσε μόνάχη στον Άγιο Φωαργάσσο και κέραιε άνετα τή ζωή της. Είχε σπουδάζει γιατρός και ογιά-ογιά, με άίλο όνομα φυσικά, είχε πετύχει ν' άποκτήσει μιά καλή πελατεια.

Ο Ουάιτερ λοιπόν είχε φύγει τó ιδιο βράδι άπό τó Σακχαμέντο, όπου ήταν έγκατεστημένος ό Σμιθσον, κ' είχε γτάσει στον Άγιο Φωαργάσσο πόν άπό τόν ύπρητέτ Ουίλλιαμ. Έκει πέρα τού κατέβηκε στο λιμάνι και με τή βοήθεια ενός ύπάκουτο φίλου του, βρήκε ένα Κινέζικο καράκι, πού έτοιμάζονταν να σαλαρώσει. Άνεβρισε λοιπόν άπάνο, ζήτησε τόν καπετάνιο, πού ήταν γνωστός τού φίλου του, και τού έίτε χωρίς πολλές διατυπώσεις και διαταγμούς :

— Θέλετε νά κερδίστε πέννια χιλιάδες δολάρια ; ... Ναι ; Έ, τότε, άσοφете νά περθείτε νά κένετε... Θα διατάξετε να καλέσουν στο πλοίο σας, γιά τήν άρροστη τάχα γυναίκα σας, τήν λατρά Τζόαν Τζέκσον...

Έπειτα, όταν ή λατρός αυτή έρθει στην καμιά σας, θα τήν κλειδώσετε άμέσως εκεί μέσα, δίχως νά δώσετε καμιά προσοχή στις φωνές

της και στις διαμαρτυρίες της... Κατόπιν θ' άνοχθήτε στο πέλαγος και δέν θα ξεαναγνώσετε στον Άγιο Φωαργάσσο, μακα ύστερ' άπο τρεις γιανές... Όσο ίσως γιά τούς κινδύνους, δέν πρέπει να φοβάστε τίποτε, γιατί ή Τζόαν Τζέκσον ζή δολομνάχη στον Άγιο Φωαργάσσο κ' έτσι δέν θ' άνησχησει κανείς δικός της γιά τήν ξαμική της ξεφάνοσι...

Άν μπορέσετε, θα έίτε καλύτερο νά προσπαθήτε ότι έκανε στός τó επικόμιο σας, και νά τήν ξεμαρκαρίετε σέ κανένα έρημονόριο... Σε μιά τέτοια περίπτωση θα σάς έδώσει τή διπλάσια άμιαθ, δηλαδή σός έκατό χιλιάδες δολάρια !...

Ο Κινέζος καπετάνιος, πού έκανε λαθροπόρο όπιοι, σιλλογίστηκε λίγες στιγμές κ' ύστερα τού άπάντησε ξερά :

— Λέγομαι !...

Ο συνένοχο τότε κανόνισαο τó ζήτημα της πληρωμής και τó ιδιο βράδι ένας Κινέζος ναίτης άδήγησε τήν Τζόαν Τζέκσον, όπιοι ήταν γνωστή στον Άγιο Φωαργάσσο ή κόρη του Σμιθσον, στο λαθρομπορικό καράκι, χωρίς έκείνη να ύπομνάται τόν κίνδυνο πού κατέτρεχε και πάνα.

Κ' έτσι, άνάποτη, έπιασε τήν καγιά του Κινέζου καπετάνιο. Στην άρχή πήγε να τρελλαθ άπό τó φόβο της. Μά ύστερα ξεαναβρή, τó φόβος της και γιά να ξεβγήθ εύκολότερα από τά χείρα τόν Κινέζου, έίτε τήν αλλη μέρα στον καπετάνιο :

— Δέν φρόδισα τή στάσι τόν ναυτόν σας... Οι Κινέζοι δέν παρφέρουν ποτέ μιά Άμερικανίδα. Έπειτα είχα σκοπό να κίνω ένα ταξίδιό άναπαρηξής στα νησιά του Ειρηνικού. Πού πάτε ; Στη Χαβάη ; Όρνια ! Είμαι κατενδοσασμένη άτ' αυτή τήν ομάρτωση !...

Ο Κινέζος καπετάνιος πίστεψε στα λόγια της κ' επειδή δέν είχε πιά νά φροβή τίποτε, άφησε τή ενταγομένη ατ' αυτή τήν ομάρτωση τού καράκι.

Τή δεύτερη μέρα όμως, ή έξυτη Τζόαν, πού είχε καταστροφίσει κ' αυτή τó σκεδύ ό της, φρόδισε τόν καπετάνιο και τόν παρακάλεσε νά μαζέψει όλοσ τούς ναύτες, γιατί είχε νά τούς πιά απουσία. Κ' έπειτα, μπροστά σ' εκείνης τής άγρης και κίτρινης μορφής, πού είχαν μαζέψη κάτω άπό τή γέφυρα, ή Τζόαν έίτε με σταθερή φωνή, άρσο πρώτα τούς έδίξε έναν γυλινο σωλήνα, πού τόν είχε πάρει άπό τή βαλίτσα της :

— Σ' αυτό έδώ πέρα τó γυαλί έχω άναρρίθια μικροβία γόλιερα... Τά καλλιεργώ, καθαί, βρέτετε, γιατί προσπαθώ να βρω έναν γρήγορο τρόπο θραστιάς αυτής τής τρομακτικής άρροστιας. Κιτάξετε : τó γυαλί είνε γεμάτο ως τή μέση... Τό προί όμως ήταν γεμάτο ως άπάνο... Θέλετε τώρα να μάβετε τί έκανα τó άλλο μός ; Τό έφριξα μέσα στο νερό τού καράκι ό, άπό τó όποιο πίνετε δια σας !... Έ, λοιπόν, όποι σας τώρα, άπό τόν καπετάνιο ως τόν τελευταίο μός, έχετε μέσα σας ένα σωρό μικροβία γόλιερα και δέν θ' άρρώστιατε... Μονάχα έγώ δέν φοβάμαι τή γόλιερα, γιατί φρόδισα νά μολιστώ με άντιλοερικό άρσο...

Οι Κινέζοι ξεπασαν άμέσως σέ ομάρτωση τρούμο. Ο φόβος τού θανάτου τούς είχε τρομακράσει.

Πρώτος λοιπόν ό καπετάνιος πληρώσει ή Τζόαν και με ταπεινό βρος τής έίτε :

— Όλοι μας, μες Τζέκσον, σάς ζητάμε συγγνώμη και σάς δινουμε τήν ύπόσχεση, ότι θα γυρίσουμε πίσω στον Άγιο Φωαργάσσο. Θα σάς παίμε μάλιστα και τ' όνομα εκείνου πού σάς έστισε αυτή τήν καγιά. Μά πρέπει να με συσέπει, γιατί άν πεθάνουμε όλοι, πός θα μπορέσετε μόνη σας να κομιατάρτε τó καράκι ;

Η Τζόαν τούς έδωσε τó λόγο της ότι θα τούς έσωσε όλοι, και πού γιατί, άπό τή στιγμή εκείνη άρχισε άρσο-άρσα νά μολισθή με, καθαρό νερό έναν-έναν, τούς Κινέζους, ως τήν όρα πού γύρισε τó καράκι στον Άγιο Φωαργάσσο.

Έκει πέρα ή Τζόαν βρήκε τόν Ουίλλιαμ κ' έπα πρόφτασε νά τρέξ κοντά στον έτοιμοθάνατο πατέρα της και νά τού διηγήθ τήν τραγική περπέτεια της. Ο Τζέιμς Σμιθσον τότε πέθανε εντυπωσμένος, κ' άφροντας όλη τήν περιουσία του στην κόρη του, πού τόν άγαπούσε πάντα.

Όσο γιά τόν Ουάιτερ και τή μητέρα του, αυτοί βρισκόταν στις φυλακές.

ΡΑΛΦ ΜΟΡΓΚΕΝ

— Σας ζητάμε συγγνώμη, μίς Τζέκσον !...

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ...ΚΑΛΟΒΟΥΛΟΙ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟΙ

Άνεκαλίφθη εσχάτως στον Ειρηνικό άκεανό ένα είδος τεραστίου ψαριαριών, μήρους 12 ως 15 μέτρον, έντελώς δίως άκονόντων. Όχι μόνον δέν είνε άνθρωποφάγοι αυτοί οι καρχαρία, αλλά κ' άπορρύνουν τήν παρουσία τού άνθρώπου. Άντίθετα, είνε τρομερά ήλιετα τών άλλων ψαριών.